

**RAPORT SAMOCENY JAKOŚCI KSZTAŁCENIA
W AKADEMII SZTUK PIĘKNYCH W WARSZAWIE
W ROKU AKADEMICKIM 2016/2017**

REDAKCJA:

Biuro Jakości Kształcenia Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie

- Dr hab. Jacek Staszewski, prof. ASP – Pełnomocnik Rektora ds. Kształcenia
- Mgr Ewa Troć – Specjalista ds. Jakości Kształcenia

ORGANY OPINIUJĄCE RAPORT:

- Prof. Wojciech Zubala – Prorektor ds. Studenckich

Uczelniany Zespół Oceny Jakości Kształcenia w składzie:

- Prof. Wojciech Zubala – Przewodniczący
- Dr hab. Jacek Staszewski, prof. ASP – Pełnomocnik Rektora ds. kształcenia
- Jan Garstka – Przewodniczący Samorządu Studentów ASP w Warszawie
- Mgr Joanna Tumiłowicz – Przewodnicząca Samorządu Doktorantów

DATA PRZEKAZANIA RAPORTU ORGANOM OPINIUJĄCYM:

- 06 lipca 2018 r.

**DATA ZAOPINIOWANIA RAPORTU PRZEZ UCZELNIANY ZESPÓŁ OCENY JAKOŚCI
KSZTAŁCENIA:**

- 17 lipca 2018 r.

DATA PRZEKAZANIA RAPORTU JM REKTOROWI:

- wrzesień 2018 r.

SPIS TREŚCI

1. Raport samooceny jakości kształcenia ASP w Warszawie za rok akademicki 2016/2017 – wstęp, str. **3**
2. Raport samooceny jakości kształcenia ASP w Warszawie za rok akademicki 2016/2017 – analiza, str. **6**
3. Raport samooceny jakości kształcenia ASP w Warszawie za rok akademicki 2016/2017 – najmocniejsze i najsłabsze strony wydziałów, str. **10**
4. Raport samooceny jakości kształcenia ASP w Warszawie za rok akademicki 2016/2017 – analiza SWOT, str. **16**
5. Raport samooceny jakości kształcenia ASP w Warszawie za rok akademicki 2016/2017 – studenci, str. **19**
6. Raport samooceny jakości kształcenia ASP w Warszawie za rok akademicki 2016/2017 – studia doktoranckie, str. **24**
7. Raport samooceny jakości kształcenia ASP w Warszawie za rok akademicki 2016/2017 – wnioski końcowe i zalecenia UZOJK, str. **29**

A. RAPORT SAMOOCENY JAKOŚCI KSZTAŁCENIA ASP W WARSZAWIE ZA ROK AKADEMICKI 2016/2017 – WSTĘP

Niniejszy Raport został sporządzony na podstawie poniższych dokumentów:

- 1. Sprawozdania dziekana wydziału z oceny własnej wydziału oraz realizacji zakładanych efektów kształcenia za rok akademicki 2016/2017**
- 2. Sprawozdania kierownika studiów doktoranckich z oceny realizacji zakładanych efektów kształcenia za rok akademicki 2016/2017**

Wzory powyższych dokumentów zostały sporządzone i zatwierdzone przez Uczelniany Zespół Oceny Jakości Kształcenia ASP w Warszawie w listopadzie 2017 r. Powstały one na bazie sugestii i konsultacji, które UZOJK przeprowadził z poszczególnymi wydziałami. Funkcjonujące w poprzednich latach trzy oddzielne dokumenty połączono w jeden. Niektóre z dotychczasowych składowych dokumentacji procesu kształcenia – z punktu widzenia uproszczania procedur – uznaliśmy za zbędne. Dotyczy to w szczególności tych części dokumentów, które nie miały istotnego wpływu na ocenę jakości kształcenia, lecz zostały – niestety – utworzone wyłącznie w celu udowodnienia troski o jakość kształcenia w procesie akredytacji. Zatem, co podkreślamy, tegoroczny Raport nie jest dokumentem służącym porównywaniu wydziałów. Każdy z nich jest autonomiczną jednostką wyróżniającą się odrębnym od innych charakterem i kierunkowym programem nauczania. Zachowanie takiego stanu rzeczy jest dla nas sprawą nadrzędną. Dlatego też po raz pierwszy zrezygnowaliśmy z przedstawiania w Raporcie danych statystycznych odnoszących się do porównywania ze sobą wydziałów. Ideą tego dokumentu – naszym zadaniem – powinno być pokazanie możliwości jakie daje prawidłowo przeprowadzony proces odnoszący się do zachowania wysokiej jakości kształcenia w obrębie uczelni jako całości. Chcielibyśmy aby dokument ten stał się opracowaniem, które na bazie sumy doświadczeń poszczególnych jednostek pozwoli na zachowanie – ale też i doskonalenie – wysokiej jakości procedur związanych z jakością kształcenia na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

W Biurze Jakości Kształcenia dostępne są poniższe dokumenty związane z niniejszym Raportem. Są to:

1. Misja i cele strategiczne uczelni.
2. Uczelniane akty prawne konstytuujące wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia.
3. Sprawozdania dziekanów wydziałów z oceny własnej wydziału oraz realizacji zakładanych efektów kształcenia za rok akademicki 2016/2017.
4. Sprawozdania kierowników studiów doktoranckich z oceny realizacji zakładanych efektów kształcenia za rok akademicki 2016/2017.
5. Opinia Samorządu Studentów.
6. Opinia Samorządu Doktorantów.
7. Dokumentacja dotycząca przepływu informacji pomiędzy Biurem Jakości Kształcenia a wydziałami odnoszą się do niniejszego Raportu.

W założeniu Raport samooceny jakości kształcenia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie za rok akademicki 2016/2017 miał po raz kolejny dać odpowiedź na pytanie w jakim stopniu uczelnia zapewniła wysoką jakość kształcenia na wszystkich prowadzonych kierunkach studiów.

Drugim, istotnym elementem było poznanie odpowiedzi na pytanie, czy funkcjonujący w roku akademickim 2016/2017 wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia spełnia zdefiniowane wcześniej wymagania jakościowe, czyli czy stanowi przejrzystą strategię zapewniającą prawidłowy wgląd w sprawy związane z jakością kształcenia przede wszystkim w obszarach:

1. Zgodności działania w obrębie struktur zdefiniowanych w Strategii Rozwoju Uczelni na lata 2016–2020.
2. Integracji wszystkich jednostek organizacyjnych i pracowników Uczelni.
3. Działania na rzecz zapewnienia, monitorowania i podnoszenia jakości kształcenia.

Przygotowane przez wydziały sprawozdania były kompletne. Podobnie jak w raportach z ostatnich lat analiza najsłabszych i najmocniejszych stron wydziałów pokrywa się ponownie w większości przypadków z treściami zawartymi w poprzednich wydziałowych sprawozdaniach. Z jednej strony jest to zrozumiałe, gdyż pewne problemy, z natury swej rzeczy w zakresie kilku lat bywają niezmiennie. Obawę natomiast mogą budzić powtarzające się ponownie informacje dotyczące np: najmocniejszych i najsłabszych stron wydziałów oraz planowanych działań naprawczych.

Mając na uwadze powyższe poprosiliśmy władze poszczególnych wydziałów o odniesienie się do treści sprawozdań *Raportów samooceny jakości kształcenia ASP w Warszawie za lata 2012–2016* oraz przedstawienie działań naprawczych, które w tych latach podejmowały władze poszczególnych wydziałów w zakresie:

1. poszerzenia obszaru wzajemnych kontaktów pomiędzy władzami wydziałów a samorządem studenckim, szczególnie w sprawach dotyczących programów nauczania i kształcenia;
2. hospitacji zajęć dydaktycznych;
3. zaktywizowania pedagogów do uczestnictwa w programach wymiany międzynarodowej;
4. potrzeby uruchomienia studiów podyplomowych lub innych form kształcenia ustawicznego;
5. wdrożenia pełnej przewodowości tam, gdzie zachodzi taka konieczność;
6. podjęcia działań mających na celu zwiększenie naboru na studia w kolejnych latach;
7. aktywizacji studentów do oceny pracowników dydaktycznych w ankiecie ewaluacyjnej;
8. poszerzenia współpracy z innymi jednostkami uczelni w kwestii umożliwienia uczestnictwa studentów w zajęciach dydaktycznych lub warsztatowych oferowanych przez poszczególne wydziały.

Do powyższych zagadnień ustosunkowały się jedynie władze wydziałów: Architektury Wnętrz, Grafiki, Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki, Malarstwa, Scenografii, Sztuki Mediów, Wzornictwa i Zarządzania Kulturą Wizualną przedstawiając w styczniu 2018 r. stosowne dokumenty w których zwrócono uwagę na konkretne działania odnoszące się do wyżej wymienionych obszarów. Wydział Rzeźby nie dostarczył wymaganego dokumentu.

Ponownie zwracamy uwagę JM Rektora, że Uczelniany Zespół Oceny Jakości Kształcenia przygotowując niniejszy Raport kierował się wyłącznie informacjami przekazanymi przez wydziały w sprawozdaniach. Rzetelność przekazanych przez jednostki informacji nie była – i nie będzie w przyszłości – przez nas weryfikowana. Dalej wychodzimy z założenia, że Kodeks Dobrych Praktyk Akademickich w pełni tę kwestię reguluje. Ponadto, celem prac zespołu jest przygotowanie dla JM Rektora raportu będącego jedynie jedną z części składowych pełnego obrazu obszaru dotyczącego jakości kształcenia na ASP w Warszawie. JM Rektor mając także dostęp do dokumentów przekazywanych uczelni przez Polską Komisję Akredytacyjną, Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów Naukowych, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego ma zapewne pełniejszy wgląd we wszystkie aspekty dotyczące jakości kształcenia na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Na zakończenie tej części Raportu jedna ważna uwaga. Przyjęło się, że raporty za poszczególne lata są składane praktycznie pod koniec następnego roku akademickiego w stosunku do tego, który w sprawozdaniach jest oceniany. Dlatego też wiele kwestii dotyczących roku akademickiego 2016/2017 w praktyce odnosi się do bieżącego roku akademickiego 2017/2018. Jest rzeczą naturalną, że dziekani przekazują informacje jak najbardziej aktualne i dotyczące bieżących spraw. Z tego powodu prosimy JM Rektora o potraktowanie niniejszego Raportu także jako dokumentu omawiającego bieżące zagadnienia dotyczące zapewnienia jakości kształcenia na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

B. RAPORT SAMOOCENY JAKOŚCI KSZTAŁCENIA ASP W WARSZAWIE ZA ROK AKADEMICKI 2016/2017 – ANALIZA

Raport samooceny jakości kształcenia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w roku akademickim 2016/2017 jest analizą i zarazem podsumowaniem wydziałowych sprawozdań dotyczących aspektów związanych z zapewnieniem wysokiej jakości kształcenia. Zdajemy sobie sprawę z tego, że sam proces utrzymania wysokich standardów kształcenia jest organizmem niezwykle złożonym. Podkreślamy ponownie, że cykliczne raportowanie do JM Rektora jest tylko niewielkim fragmentem funkcjonującego systemu, mającego na celu zapewnienie jakości kształcenia na odpowiednim poziomie. Praca i funkcjonowanie uczelni jest też uwarunkowana sytuacją gospodarczą i polityczną. Ponadto w najbliższej przyszłości uczelnia stanie przed nowymi wyzwaniami, które niesie ze sobą Konstytucja dla nauki (tzw. Ustawa 2.0). Wszystko to są to czynniki zewnętrzne – niezależne od nas – mające jednak oczywisty wpływ na funkcjonowanie Akademii a co za tym idzie, zagwarantowanie prawidłowego systemu zapewnienia jakości kształcenia.

W tym miejscu ponownie chcielibyśmy zwrócić uwagę na fakt, że Uczelniany Zespół Oceny Jakości Kształcenia oraz Biuro Jakości Kształcenia nie zajmują się oceną wszystkich aspektów dotyczących pracy wydziałów i uczelni. W obszarze naszych zainteresowań leży głównie ocena jakości kształcenia wraz z oceną realizacji zakładanych efektów kształcenia. Zdajemy sobie sprawę z faktu, że na efekty pracy poszczególnych jednostek mają także wpływ inne czynniki, którymi zajmują się odpowiednie osoby i działy w strukturze organizacyjnej Uczelni – Rektor, Prorektorzy, Kanclerz, Kwestura, Dział Współpracy Zewnętrznej. Z tego powodu wiele postulowanych przez dziekanów kwestii – dotyczących głównie ich „materialnego” funkcjonowania – nie mogło i nie może znaleźć się w kompetencjach naszego zespołu. Jednakże, mając na uwadze dobro Uczelni, wszystkie tego rodzaju sugestie kierujemy bezpośrednio do odpowiednich, kompetentnych jednostek. Natomiast nie możemy, i nawet nie powinniśmy, brać odpowiedzialności za sposób ich dalszego procedowania. W kręgu zainteresowań Biura Jakości Kształcenia leżą jedynie zagadnienia mające związek z szeroko rozumianą jakością kształcenia.

Dlatego też w niniejszym Raporcie wydziały dokonały samooceny:

- 1. Koncepcji kształcenia i procesu jej doskonalenia w kontekście strategii rozwoju jednostki** (zgodność programu kształcenia z misją i strategią Uczelni oraz ze strategią rozwoju jednostki; zgodność efektów kształcenia z opisem odpowiedniego poziomu PRK; osiągnięte przez studenta zakładane efekty kształcenia w wyniku realizacji programu studiów oraz w czasie przeznaczonym na realizację programu, mierzonym nakładem pracy w punktach ECTS; działania podejmowane na rzecz doskonalenia programu kształcenia, także z udziałem studentów oraz interesariuszy zewnętrznych).
- 2. Procesu kształcenia – treści i metod kształcenia** (charakterystyka stosowanych metod kształcenia, charakterystyka udziału pracy własnej studenta i sposobów weryfikacji jej efektów; charakterystyka efektywności kształcenia

na odległość; charakterystyka dostępności i sposobów wykorzystania międzynarodowej mobilności studentów i nauczycieli akademickich; metody weryfikacji zajęć zaliczonych przez studenta w innej uczelni oraz opis funkcjonowania systemu potwierdzania efektów uczenia się).

3. **Procesu zdobywania kwalifikacji** (proces rekrutacji na studia; zasady zaliczania poszczególnych etapów kształcenia; proces weryfikacji i oceny efektów kształcenia z uwzględnieniem przygotowania pracy dyplomowej oraz przeprowadzenia egzaminu dyplomowego; możliwości kształcenia w językach obcych i współpracy międzynarodowej; metody wsparcia naukowego i dydaktycznego dla studentów związane z realizacją programu studiów).
4. **Kompetencji kadry dydaktycznej** (metody rozwoju zawodowego kadry dydaktycznej; proponowane przez wydział możliwości doskonalenia kompetencji dydaktycznych nauczycieli akademickich związanych z nowymi metodami kształcenia; wykorzystanie dorobku naukowego, artystycznego lub posiadanego przez nauczyciela akademickiego doświadczenia zawodowego zdobytego poza uczelnią w procesie realizacji programu studiów).
5. **Infrastruktury dydaktycznej oraz wsparcia studentów** (dostępność oraz jakość informacji dotyczących programu kształcenia, uzyskiwanych kwalifikacjach i kompetencji, warunków kształcenia oraz perspektyw zawodowych absolwentów; dostosowanie infrastruktury wydziału do wymagań związanych z realizacją programu studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia, w szczególności w zakresie bazy dydaktycznej i laboratoryjnej oraz zasobów bibliotecznych).

Na bazie wydziałowych sprawozdań opartych o analizę powyższych zagadnień UZOJK sformułował poniższe wnioski:

1. Dokumentacja dotycząca procesu zapewnienia jakości kształcenia (strategia rozwoju jednostek, opis zakładanych efektów kształcenia, opis nakładu pracy studenta w punktach ECTS) przygotowana jest w sposób prawidłowy i podlega – w miarę potrzeb – weryfikacji i aktualizacji na bazie wytycznych rad programowych, wydziałowych zespołów ds. jakości kształcenia i samorządu studentów.
2. Wydziały podejmują działania zmierzające do doskonalenia programu kształcenia. W niektórych przypadkach – na co zwracamy szczególną uwagę – odbywa się to bez udziału studentów wydziału.
3. Podobnie też większość wydziałów podczas definiowania założeń programowych nie korzysta ze wsparcia i współpracy interesariuszy zewnętrznych.
4. Samorząd studentów ponownie zwrócił uwagę na nadmiar rozbudowane treści programowe (liczba tzw. godzin kontaktowych w stosunku do czasu przeznaczanego na pracę samodzielną) oraz na niewłaściwe przypisanie punktów ECTS do przedmiotów kierunkowych o określonej randze.
5. W programach większości wydziałów nie są uwzględnione elementy tzw. kształcenia na odległość (e-learning) oraz inne rodzaje kształcenia nie związane z trybem wykładowym, ćwiczeniowym i warsztatowym związanym często z obecnością dydaktyka.

6. Mobilność studentów, szczególnie w ramach programów Erasmus i MOST jest na wysokim poziomie.
7. Podobnie jak i w latach poprzednich wątpliwość może budzić lista uczelni zagranicznych umożliwiającą naszym studentom podjęcie studiów międzynarodowych.
8. Widoczny też jest trend do samodzielnego organizowania przez studentów – bez pośrednictwa uczelni – wyjazdów na staże w uczelniach zagranicznych.
9. Wątpliwość może budzić także dobór przez studentów uczelni, których program nie zawsze jest zgodny ze studiowanym przez studenta kierunkiem.
10. Mając na uwadze powyższe, nasze wątpliwości budzi też system przyznawania punktów ECTS za zajęcia odbyte podczas studiowania za granicą.
11. System przyznawania punktów ECTS w wymianie krajowej funkcjonuje w sposób prawidłowy.
12. System potwierdzania efektów uczenia się jest prawidłowo zdefiniowany przez uczelniane akty prawne.
13. W stosunku do lat poprzednich poprawiła się mobilność nauczycieli akademickich, tym niemniej nadal – w wielu przypadkach – funkcjonuje ona na zasadzie indywidualnych kontaktów naszych pedagogów z uczelniami zagranicznymi.
14. Proces rekrutacji na studia na wszystkich wydziałach przeprowadzany jest w sposób prawidłowy.
15. Podobnie metody zaliczania poszczególnych etapów kształcenia oraz proces weryfikacji i oceny zakładanych efektów kształcenia nie budzą wątpliwości.
16. Proces dyplomowania także przeprowadzany jest prawidłowo; należy jedynie zwrócić uwagę na konieczność przypisania obronom dyplomów odpowiedniej liczby punktów ECTS oraz na niektórych wydziałach dookreślić rolę i zakres funkcjonowania recenzentów prac dyplomowych.
17. Uregulowania wymagają sprawy związane z kształceniem w zakresie języka obcego na studiach drugiego stopnia (poziom B2+), w szczególności dotyczy to charakteru zajęć kierunkowych prowadzonych w języku obcym.
18. Praktycznie żaden wydział nie przeprowadził zajęć, szkoleń, itp. działań dotyczących doskonalenia kompetencji zawodowych kadry dydaktycznej.
19. Wykorzystywane jest natomiast często doświadczenie zawodowe pedagogów w oparciu o ich dorobek artystyczny i naukowy, głównie w charakterze własnej inicjatywy dydaktyka przy wsparciu władz wydziału.
20. Na większości wydziałów nie funkcjonuje tzw. kształcenie na odległość; wydziały nie widzą też potrzeby aby przy tego rodzaju studiach jakimi są studia artystyczne uruchamiać takie zajęcia; w większości przypadku tego rodzaju decyzje są podyktowane wysokimi kosztami uruchomienia tego rodzaju zajęć (sprzęt, oprogramowanie, szkolenie dydaktyków) oraz przewagą kontaktu indywidualnego ze studentem co, w przypadku niewielkich grup studenckich, jest dobrze funkcjonującym rozwiązaniem.
21. Na kilku wydziałach podjęto – ale też i zakończono – prace związane z uruchomieniem dodatkowych form studiów (studia podyplomowe, studia prowadzone w trybie zaocznym).

22. Wydziały zwracają też uwagę na problem dotyczący infrastruktury (w szczególności dotyczy to wydziałów funkcjonujących w tzw. starych budynkach Akademii); stan techniczny budynków oraz ich przepełnienie powoduje, że funkcjonujące w nich jednostki nie mają możliwości rozbudowy oferty dydaktycznej zarówno na potrzeby własnych studentów oraz na potrzeby tworzenia nowych form studiów.
23. Generalnie wszystkie budynki spełniają, w mniejszym lub większym stopniu, swoją rolę przypisaną do kierunku i profilu studiów.
24. Niektóre z wydziałów sygnalizowały potrzebę rozbudowy bazy dydaktycznej i warsztatowej w oparciu o nowe, pojawiające się współcześnie technologie.

Opisane powyżej zagadnienia dotyczące jakości kształcenia na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie – pomimo różnorodnych problemów i bolączek – są, naszym zdaniem, zgodne ze stanem rzeczywistym. Dlatego też stojąc w obliczu przygotowania przyszłorocznego raportu dla JM, chcielibyśmy pozostawić końcową ocenę tego Raportu władzom Uczelni ale też i poszczególnym członkom akademickiej społeczności. Dlatego też prosimy wszystkich jego odbiorców: Rektorów, Senatorów, Dziekanów, Członków Wydziałowych Zespołów ds. Jakości Kształcenia, przedstawicieli Samorządu Studenckiego i Samorządu Doktorantów o zapoznanie się z wyszczególnionymi w Raporcie zagadnieniami i powrócenie do dyskusji na temat sprawozdawczości dotyczącej jakości kształcenia na początku roku akademickiego 2018/2019.

**C. RAPORT SAMOCENY JAKOŚCI KSZTAŁCENIA ASP W WARSZAWIE
ZA ROK AKADEMICKI 2016/2017 – NAJMOCNIEJSZE I NAJSŁABSZE
STRONY WYDZIAŁÓW**

Poniżej przytaczamy opinie poszczególnych wydziałów dotyczące ich najmocniejszych i najsłabszych stron dotyczących procesu jakości kształcenia:

1. Wydział Architektury Wnętrz

Najmocniejsze strony wydziału:

- wszechstronne wykształcenie projektowe i ogólnoplastyczne;
- silna, profesjonalna kadra;
- prężnie działające na wydziale koła naukowe;
- udział w wystawach, targach i festiwalach;
- dostępność specjalistycznych warsztatów.

Najsłabsze strony wydziału:

- kategoria C w ocenie parametrycznej w roku 2017;
- infrastruktura, braki lokalowe;
- starzejąca i nieodnawiana baza sprzętowa;
- niewystarczające finansowanie.

Planowane zmiany nieporządkanych zjawisk (jeśli istnieją):

- ustalenie harmonogramu hospitacji zajęć dydaktycznych;
- aktywizacja pedagogów do współpracy międzynarodowej;
- rozwój wydziału (powstanie Katedry Projektowania w Przestrzeni Publicznej, powołanie nowych pracowni na studiach I i II stopnia, utworzenie kierunku studiów Architektura ze specjalizacją Projektowanie w Tkance Zabytkowej, utworzenie studiów podyplomowych Kolor w kreacji wnętrza);
- kontynuacja prac nad wdrożeniem pełnej przewodowości (4 otwarte przewody doktorskie, 5 postępowań habilitacyjnych);
- aktywizacja działań związanych z naborem kandydatów na pierwszy rok studiów;
- poszerzenie obszaru wzajemnych kontaktów pomiędzy władzami wydziałów a samorządem studenckim, aktywizacji studentów w ocenie pracowników dydaktycznych.

2. Wydział Grafiki

Najmocniejsze strony wydziału:

- marka i tradycja wydziału w kraju i za granicą;
- szeroka i ciągle wzbogacana oferta programowo-dydaktyczna;
- bardzo duży odsetek pedagogów będących jednocześnie czynnymi projektantami i artystami;
- dobrze zorganizowany i dostosowany do współczesności program studiów;

- bardzo dobra baza dydaktyczna zapewniająca edukację artystyczną na najwyższym poziomie.

Najsłabsze strony wydziału:

- brak infrastruktury służącej do obsługi osób niepełnosprawnych;
- słabo rozwinięty system zawodowych praktyk studenckich, szczególnie w takich specjalnościach jak: projektowanie graficzne i multimedia;
- brak zainteresowania pedagogów wydziału uczestnictwem w programach wymiany kadry dydaktycznej;
- śladowa liczba organizowanych przez wydział szkoleń podnoszących kwalifikacje naukowe i dydaktyczne pedagogów.

Planowane zmiany nieporządkanych zjawisk (jeśli istnieją):

- rozwiązanie wieloletniego problemu z ubogą ofertą praktyk studenckich na wydziale;
- aktywizacja – poprzez specjalnie dedykowane programy – pedagogów wydziału do aktywniejszego uczestnictwa w programach wymiany międzynarodowej;
- aktywniejsze uczestnictwo studentów w realizowanych projektach badawczych.

3. Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki

Najmocniejsze strony wydziału:

- duży wybór specjalności;
- mała liczba studentów zapewniająca indywidualny kontakt z prowadzącym zajęcia;
- możliwość ukierunkowania zainteresowań studentów dzięki zróżnicowanym zajęciom fakultatywnym;
- włączanie studentów w projekty badawcze;
- udział części studentów w prowadzonych za granicą pracach i praktykach;
- oddanie na nowo zorganizowanej biblioteki wydziałowej;
- szeroka współpraca zagraniczna;
- doposażenie wielu pracowni w sprzęt badawczy ze środków z badań statutowych;
- stała współpraca z zewnętrznymi placówkami badawczymi i naukowymi;
- zwiększony udział wykładów prowadzonych przez zapraszanych z zewnątrz specjalistów;
- publikacja monografii *Between Science and Art. Faculty of Conservation and Restoration of Works of Art.*

Najsłabsze strony wydziału:

- brak oprogramowania umożliwiającego tworzenie wydziałowej bazy danych;
- zbyt mała liczba etatów dla pracowników naukowo-dydaktycznych powodująca konieczność prowadzenia przez jednego pracownika ćwiczeń równoległe z dwóch przedmiotów;
- coraz większe obciążenie pracowników naukowo-dydaktycznych sprawami administracyjnymi wynikające z konieczności zawierania porozumień i umów

- z instytucjami, z których wypożyczane są obiekty zabytkowe do konserwacji, nadzorowania terminów rozliczeń finansowych;
- brak zaplecza gastronomicznego dla studentów i pracowników.

Planowane zmiany nieporządkanych zjawisk (jeśli istnieją):

- poprawa organizacji kwestii związanych z przyjmowaniem studentów i stypendystów z zagranicy, przede wszystkim Unesco, Gaude Polonia.

4. Wydział Malarstwa

Najmocniejsze strony wydziału:

- kadra dydaktyczna;
- program kształcenia.

Najsłabsze strony wydziału:

- niedostosowanie wydziału w zakresie remontów i infrastruktury;
- zbyt mało artystów zatrudnionych na stanowiskach nauczycieli akademickich.

Planowane zmiany nieporządkanych zjawisk (jeśli istnieją):

- inwestycje w infrastrukturę dydaktyczną przy wsparciu władz Uczelni;
- zwrócenie uwagi przy zatrudnianiu nowych dydaktyków na sprawę parytetów (zachowanie równowagi pomiędzy kobietami a mężczyznami zatrudnionymi na stanowiskach dydaktycznych).

5. Wydział Rzeźby

Najmocniejsze strony wydziału:

- kadra składająca się z wybitnych, uznanych, działających twórczo artystów;
- profesjonalne i dobrze wyposażone pracownie rzeźby i pracownie technologiczno-techniczne.

Najsłabsze strony wydziału:

- lokalizacja w trzech odległych od siebie budynkach;
- potrzeba organizacji nowych pracowni specjalistycznych;
- wakaty w pracowniach mistrzowskich;
- brak pracowni gościnnej;
- przekazywanie przez władze Uczelni pomieszczeń będących do tej pory w użytkowaniu wydziału na potrzeby innych jednostek.

Planowane zmiany nieporządkanych zjawisk (jeśli istnieją):

- zmiana lokalizacji dziekanatu.

6. Wydział Scenografii

Najmocniejsze strony wydziału:

- kadra dydaktyczna;
- znakomite rezultaty na forum ogólnopolskim – studenci i dyplomanci zdobyli większość nagród na Festiwalu Młodej Scenografii w Katowicach;
- możliwość nadawania stopnia doktora.

Najsłabsze strony wydziału:

- braki w zatrudnieniach etatowych wybitnych specjalistów i artystów, co uniemożliwia wprowadzenie nowych specjalności (np. brak zajęć z historii mebla);
- braki sprzętowe, które uniemożliwiają rozwój oferty dydaktycznej i programowej oraz prowadzenie zajęć zgodnie z najnowszymi trendami sztuk widowiskowych (scenografia wirtualna, 3D, najnowsze technologie filmowe);
- brak obsługi technicznej auli.

Planowane zmiany nieporządkanych zjawisk (jeśli istnieją):

- powołanie nowych katedr i specjalności w miarę uzyskiwania etatów i powierzchni dydaktycznych;
- zatrudnienie osoby do prowadzenia biblioteki;
- wprowadzenie anglojęzycznej ścieżki nauczania.

7. Wydział Sztuki Mediów

Najmocniejsze strony wydziału:

- kadra dydaktyczna;
- dostęp do internetu na terenie całego Wydziału;
- możliwość wypożyczenia sprzętu foto, wideo i audio przez studentów;
- funkcjonowanie Galerii Spokojna, która służy wymianie wystaw z licznymi uczelniami artystycznymi w kraju i za granicą;
- nagrody zdobywane przez studentów potwierdzają wysoką jakość prowadzonej dydaktyki i wysoki poziom artystyczny;
- współpraca z różnymi instytucjami kulturalnymi i uczelniami w Polsce i na świecie;
- udział studentów wydziału w wystawach i projektach organizowanych przez zewnętrzne ośrodki kultury i nauki;
- opracowanie nowej struktury, programów i planów zajęć, uwzględniających najnowsze zjawiska, mające wpływ na współczesną sztukę.

Najsłabsze strony wydziału:

- trudne warunki lokalowe, potrzeba remontów oraz dostosowania sal i pracowni specjalistycznych do wymagań współczesnej dydaktyki;
- brak platformy e-learningowej;
- brak rozwiązań architektonicznych dla studentów niepełnosprawnych;

- - brak uprawnień do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego.

Planowane zmiany nieporządkanych zjawisk (jeśli istnieją):

- zaplanowanie i wdrożenie praktyk studenckich;
- wdrożenie wewnętrznego systemu hospitacji zajęć;
- planowane zagospodarowanie podstrony służącej promocji absolwentów;
- regulacja zasad umieszczania prac dyplomowych na podstronie wydziału;
- trwają prace nad Regulaminem wewnętrznym wydziału;
- wydział wystąpił z prośbą do władz uczelni o możliwość uporządkowania i zagospodarowania pomieszczeń po Instytucie Sztuki Mediów, które do tej pory nie są użytkowane;
- omówiono z władzami uczelni plan koniecznych remontów i rozwiązań komunikacyjnych, które usprawnią prowadzoną na Wydziale dydaktykę;
- trwają prace nad pełnym wdrożeniem e-dziekanatu;
- zostały zaplanowane konieczne remonty.

8. Wydział Wzornictwa

Najmocniejsze strony wydziału:

Wydział posiada wysoko wykwalifikowaną, doświadczoną kadrę wykładowców, będących również, praktykującymi projektantami. Zapewnia to wysoki standard realizacji programu akademickiego sformułowanego bardzo praktycznie w odniesieniu do otoczenia gospodarczego kulturalnego i społecznego. Współpraca z przemysłem, instytucjami kultury oraz samorządem terytorialnym umożliwiona przez osobiste kontakty wykładowców, jest ważnym elementem podnoszącym poziom nauczania. Wydział posiada sprawdzony program nauczania oraz wysokiej jakości system kontroli jakości kształcenia, oparty na publicznych przeglądach wszystkich prac studentów, odbywających się na zakończenie każdego semestru.

Najsłabsze strony wydziału:

Najsłabszą stroną Wydziału jest stan jego siedziby. Budynek jest zbyt ciasny. Brakuje przestrzeni warsztatowej oraz przestrzeni ogólnodostępnej przeznaczonej do pracy dla studentów. Stan techniczny budynku jest zły – zaniedbana elewacja i zawilgocone lub zalane wodą piwnice. Brakuje windy i toalety dla niepełnosprawnych. Prace remontowe dokonywane na Wydziale, ograniczone są z konieczności do wnętrza. Potrzebny jest remont generalny budynku, połączony z pozyskaniem nowych przestrzeni użytkowych i wprowadzeniem udogodnień dla niepełnosprawnych. Remont ten wymaga funduszy przekraczających możliwości Wydziału.

Planowane zmiany nieporządkanych zjawisk (jeśli istnieją):

Wydział dążyć będzie do uzupełnienia z własnych środków brakującego sprzętu i oprogramowania komputerowego. Planowane są nowe zakupy wyposażenia warsztatowego oraz remonty pomieszczeń, służące podtrzymaniu estetyki wnętrza

budynku. Od lat kierownictwo stara się pozyskać fundusze na remont generalny budynku aplikując o dotacje do różnych instytucji rządowych.

9. Wydział Zarządzania Kulturą Wizualną

Najmocniejsze strony wydziału:

- różnorodność specjalności kadry (nauki humanistyczne, społeczne, artystyczne) odróżniająca wydział od pozostałych w Polsce instytutów i katedr historii sztuki;
- funkcjonowanie Rady Pracodawców – ciała doradczego, które pomaga w poprawie jakości i ukierunkowania kształcenia;
- organizacja corocznego ogólnopolskiego seminarium, które jako jedyne w Polsce skoncentrowane jest na badaniach dot. polskiej sztuki najnowszej;
- wydawanie pisma *Miejsce*;
- funkcjonowanie własnej, specjalistycznej biblioteki.

Najsłabsze strony wydziału:

- zbyt niska aktywność badawcza pracowników naukowych;
- zbyt mała liczba publikacji w prestiżowych periodykach naukowych;
- zbyt niska aktywność konferencyjna pracowników;
- zbyt mało samodzielnych pracowników naukowych;
- zbyt duże obciążenie dydaktyczne części kadry;
- nierównomierne obciążenie kadry działalnością administracyjną.

Planowane zmiany nieporządkanych zjawisk (jeśli istnieją):

- zatrudnienie nowych pracowników naukowych;
- nawiązanie kontaktów z uczelniami zagranicznymi w ramach programu Erasmus oraz umów bilateralnych;
- lepsza organizacja obciążenia dydaktycznego pracowników (skorelowana z aktywnością naukową i organizacyjną).

**D. RAPORT SAMOCENY JAKOŚCI KSZTAŁCENIA ASP W WARSZAWIE
ZA ROK AKADEMICKI 2016/2017 – ANALIZA SWOT (Strengths – mocne strony,
Weaknesses – słabe strony, Opportunities – szanse, Threats – zagrożenia)**

Analiza SWOT została dokonana na podstawie sprawozdań dziekanów wszystkich wydziałów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

1. Pozytywne cechy wewnętrzne:

- doświadczona kadra dydaktyczna składająca się głównie z czynnych projektantów i artystów z dużym dorobkiem zawodowym;
- spełnianie standardów europejskich wyższego szkolnictwa artystycznego w obszarze sztuk plastycznych;
- kształcenie i wychowanie studentów w duchu humanizmu i tolerancji, zgodnie z zasadami wolności sztuki i nauki stosownie do przemian i potrzeb społecznych oraz gospodarczych;
- kształcenie według autorskich programów nauczania;
- wysoka aktywność twórcza i naukowa studentów, działalność studenckich kół naukowych;
- wysoki poziom edukacji w obrębie kształcenia kierunkowego, najwyższe uprawnienia do nadawania stopni i tytułów na większości wydziałów;
- bogata oferta programowa, prowadzenie studiów doktoranckich, tworzenie nowych rodzajów oferty edukacyjnej;
- przygotowanie absolwentów do kreatywnego zaangażowania w przemiany współczesnej kultury oraz do podjęcia indywidualnej i zespołowej, interdyscyplinarnej działalności artystycznej i projektowej;
- poprawa warunków lokalowych poprzez prowadzone i zakończone inwestycje;
- funkcjonujący system pracowni i wykładów gościnnych;
- funkcjonujące na dwóch wydziałach studia trzeciego stopnia;
- spójny system oceny studentów.

2. Negatywne cechy wewnętrzne:

- brak pełnych uprawnień na niektórych wydziałach;
- przeciążenie kadry naukowo-dydaktycznej sprawami administracyjnymi;
- zbyt mała w stosunku do potrzeb liczba stanowisk technicznych;
- niskie dodatki funkcyjne przy rosnącej stale biurokracji;
- ograniczone możliwości promocji osiągnięć wydziałów, studentów i absolwentów;
- w przypadku wydziałów projektowych zbyt mały kontakt z przemysłem i interesariuszami zewnętrznymi;
- brak współpracy naukowo-dydaktycznej pomiędzy poszczególnymi jednostkami;
- śladowy udział studentów w budowaniu programu studiów;
- zaniedbanie w zakresie określania parytetów w przypadku zatrudniania nowych pracowników dydaktycznych;
- brak rocznych sprawozdań finansowych (niejasny podział dotacji finansowych na poszczególne wydziały);

- przeciążenie kadry dydaktycznej, realizującej w ramach pensum zajęcia dla pozostałych wydziałów ASP (WZKW);
- dyscyplina pracy studentów;
- zróżnicowany poziom kandydatów na studia.

3. Pozytywne cechy zewnętrzne (szanse):

- tradycja i historia;
- udział dydaktyków uczelni w zespołach eksperckich i konkursowych;
- poszerzenie oferty programowej wydziałów o nowe kierunki i specjalizacje;
- współpraca z innymi uczelniami artystycznymi w kraju i za granicą;
- wypracowywanie form współpracy z lokalnymi placówkami społeczno-gospodarczymi w celu promocji oraz pozyskiwania środków finansowych;
- wypracowanie mechanizmów łączących potencjał studentów i absolwentów z potrzebami podmiotów zewnętrznych;
- współpraca z wieloma krajowymi i zagranicznymi ośrodkami artystycznymi i naukowymi;
- znaczny udział pracowników uczelni w zespołach konkursowych i eksperckich;
- udział dydaktyków i studentów w krajowych i międzynarodowych wystawach, festiwalach, konferencjach i projektach artystycznych.

4. Negatywne cechy zewnętrzne (zagrożenia):

- czynniki ekonomiczne;
- brak szerokiego, praktycznego wpływu absolwentów uczelni na poziom kultury plastycznej społeczeństwa;
- konieczność (ze względów finansowych) zatrudniania się pracowników w innych jednostkach edukacyjnych;
- konkurencyjność ze strony innych podmiotów zapewniających studentom lepsze zaplecze lokalowe i warsztatowe;
- niedostatki w grantach zewnętrznych – brak realnego wsparcia w pozyskiwaniu grantów i innych źródeł dofinansowania działalności artystycznej i naukowej;
- nieustanna zmienność przepisów dotyczących szkolnictwa wyższego co skutkuje brakiem możliwości podejmowania długofalowego planowania;
- planowane przez ustawodawcę powiązanie finansowania nauki z poziomem badań naukowych prowadzonych na uczelni;
- projekt tzw. ustawy 2.0., ryzyko utraty zdolności nadawania stopnia doktora habilitowanego i profesora zwyczajnego przez wydziały oraz zmiany związane z dyscyplinami naukowymi w tym np. propozycja zlikwidowania dyscypliny „konserwacja i restauracja dzieł sztuki”;
- rosnąca sprawozdawczość wymagająca poświęcenia przez dydaktyków czasu niewspółmiernego do prowadzenia przez nich zajęć dydaktycznych;
- malejąca liczba kandydatów przystępujących do egzaminu wstępnego;
- rosnące koszty studiów;
- zbyt duża liczba godzin zajęć dydaktycznych w tygodniu ograniczająca studentom możliwość podjęcia pracy dodatkowej w trakcie studiów;
- niepewny rynek pracy dla absolwentów Uczelni;

- ograniczenie możliwości tworzenia zajęć odpłatnych (studiów, kursów doszkalających) ze względu na pozyskanie środków na budowę i rozbudowę budynku w którym mieści się wydział ze środków unijnych (WZKW);
- niż demograficzny powodujący konieczność przeprowadzania na kilku wydziałach tzw. drugiego naboru co skutkować może spadkiem jakości kształcenia;
- brak rzeczywistego rynku pracy dla absolwentów niektórych specjalności.

E. RAPORT SAMOOCENY JAKOŚCI KSZTAŁCENIA ASP W WARSZAWIE ZA ROK AKADEMICKI 2016/2017 – STUDENCI

Istotną częścią sprawozdań wydziałowych był obszar dotyczący studentów, a w szczególności zagadnień związanych z oceną: funkcjonowania samorządu studentów i studenckich kół naukowych, systemu praktyk studenckich, funkcjonowania studenckiej ankiety ewaluacyjnej, systemu przyznawania stypendiów i grantów oraz pozostałymi uwagami dotyczącymi spraw studenckich. Sprawozdania zostały przedstawione samorządom studentów z poszczególnych wydziałów. Na podstawie otrzymanych dokumentów samorzady dokonały analizy powyższych zagadnień i wyraziły swoje opinie. Na ich podstawie został sporządzony zbiorczy dokument, który został przedstawiony do zaopiniowania Samorządowi Studentów ASP w Warszawie.

W odniesieniu do uwag zgłoszonych przez Samorząd studentów do *Raportu oceny jakości kształcenia za rok akademicki 2015/2016 w roku akademickim 2016/2017* władzom uczelni i poszczególnych wydziałów (poniższe informacje bazują na sprawozdaniach otrzymanych od poszczególnych jednostek uczelni) udało się:

1. Uporządkować zakres współpracy pomiędzy władzami wydziałów a samorządem studentów głównie w zakresie wyborów przewodniczących samorządu – w tym kryterium samorzady utrzymały należącą się im autonomię.
2. Zmobilizować studentów większości wydziałów do aktywnego uczestnictwa w pracach samorządu studentów – uzyskano pełen skład władz poszczególnych samorządów.
3. Wprowadzić – na mocy zarządzenia Rektora – obowiązek korzystania przez wykładowców z adresów mejlowych przypisanych do uczelni.
4. Zmodyfikować wzór sprawozdania dziekana w taki sposób, aby dotyczyło ono przede wszystkim zagadnień związanych z zapewnieniem jakości kształcenia a nie służyło literalnemu porównywaniu odrębnych jednostek jakimi są poszczególne wydziały.
5. Przedyskutować z władzami wydziałów kwestię przeciążenia godzinowego studentów – władze wydziałów zobowiązały się do weryfikacji pod tym kątem programów nauczania wraz z przypisanymi im punktami ECTS.
6. Wypracować nowy wzór sylabusu przedmiotu w formie elektronicznej (Akademus), kładąc nacisk na jasne sformułowanie programu pracowni, zasady zaliczania przedmiotu oraz odniesienie jego treści programowych do kierunkowych, zakładanych efektów kształcenia.
7. Podjąć rozmowy z władzami poszczególnych wydziałów dotyczących unormowania wzajemnej współpracy oraz uczestniczenia studentów uczelni w zajęciach oferowanych na poszczególnych kierunkach (zakres proponowanej współpracy został szczegółowo omówiony w odrębnej części niniejszego *Raportu*).
8. Zorganizować – w ramach Akademii Otwartej – oficjalne (z udziałem władz uczelni i wydziałów) otwarcie wystaw na wszystkich wydziałach, co miało przede wszystkim związek z promocją dokonań artystycznych studentów Akademii.

Niestety, kilku istotnych postulatów, które zostały zgłoszone przez Samorząd studentów przed rokiem, nie udało się zrealizować. Dotyczy to przede wszystkim:

1. Udziału studentów – a raczej jego braku – w pracach związanych z kształtowaniem programu nauczania.
2. Niemożności wprowadzenia w formie elektronicznej studenckiej ankiety ewaluacyjnej.
3. Braku dyskusji i wypracowania stanowiska władz uczelni i wydziałów na temat procentowej oceny postępów studentów w nauce, na przykładzie funkcjonowania tego rodzaju systemu np. w UMFC w Warszawie.
4. Braku przestrzeni wystawienniczej (poza funkcjonującą Galerią Spokojna) przeznaczoną na potrzeby studentów, połączonej z działaniami mającymi na celu wsparcie finansowe organizowanych wystaw i innego rodzaju działań związanych z procesem studiowania na uczelni artystycznej.
5. Niepodjęcia działań mających na celu stworzenie międzywydziałowej komórki, która udostępniałaby sprzęt multimedialny potrzebny do organizacji wystaw, prezentacji, itp.

Wnioski dotyczące oceny jakości kształcenia sporządzone na podstawie opinii Samorządu Studentów:

Wnioski ogólne:

Doceniając wkład pracy samorządów studenckich poszczególnych wydziałów w przygotowanie sprawozdań dostrzegamy znaczne zróżnicowanie w zakresie poruszanych spraw. Niektóre ze sprawozdań są potraktowane nad wyraz lakonicznie, co z jednej strony jest pozytywnym sygnałem gdyż świadczy o tym, że samorzady te funkcjonują w sposób prawidłowy znajdując pomoc i zrozumienie we władzach wydziałów. Z drugiej zaś strony pojawiające się w kilku przypadkach krytyczne opinie świadczą o tym, że nie we wszystkich obszarach współpraca ta przebiega w sposób właściwy i bezproblemowy. Wydaje się, że jeśli chodzi o sprawy ogólne, związane z dydaktyką i realizacją programu nauczania wszystko przebiega zgodnie z założeniami. Problemem są natomiast częściej sprawy związane z podstawowym zakresem funkcjonowania studentów w obrębie wydziałów. Poniżej załączamy kilka – istotnych naszym zdaniem – elementów (w formie cytatów) poruszanych przez studentów w swoich opiniach. Pomijamy tu świadomie wszystkie spostrzeżenia odnoszące się do prawidłowego funkcjonowania systemu nauczania gdyż wychodzimy z założenia, że są one obowiązującą normą.

1. **Ocena funkcjonowania samorządu studentów i studenckich kół naukowych:**
W punkcie tym nie odnotowaliśmy żadnych uwag krytycznych.
2. **Ocena systemu praktyk studenckich:**
 - *Studenci zgłaszają wątpliwości co do miejsc odbywania praktyk oraz warunków ich przeprowadzania, jednak na ogół oceniają je dobrze. Jakikolwiek problemy związane z przyjęciem na praktyki wynikają*

najczęściej z niechęci instytucji, np. Muzeum Narodowe przyjęło studentów konserwacji malarstwa jedynie do Pracowni Pozłotnictwa. (WKiRDS)

- W roku akademickim 2016/2017 nie odbywały się na naszym wydziale praktyki studenckie. Są zaplanowane w r.a. 2017/2018. (WSM)
- Studenci szukają praktyk na własną rękę. Niektórzy mają duży problem ze znalezieniem dla siebie odpowiedniej firmy, która oferowałaby im posadę spełniającą wymogi zasad odbywania praktyk. Dobrze by było zaktualizować listę firm, z którymi wydział współpracuje i oferować studentom, którym nie udało się znaleźć praktyk, pomoc. Może prowadzący zajęcia również mogliby oficjalnie przyjmować studentów na praktyki. Byłoby to bardzo dobrze odebrane przez studentów. (WWZ)
- Plener w Domu Plenerowym w Dłużewie jest jedyną praktyką jaką Akademia zapewnia studentom. Jest to wspaniałe i rozwijające wydarzenie. Plener ten nie powinien nigdy zniknąć ale ze względu na charakter wydziału Grafiki – brakuje praktyk projektowych, które zapewniłaby szkoła. Nawet miesięczna praktyka w wydawnictwie byłaby dobrą nauką. (WGR)

3. Ocena funkcjonowania studenckiej ankiety ewaluacyjnej:

- Ankiety są mało funkcjonalne, ponieważ nie są wypełniane przez wszystkich studentów. Gdyby były obowiązkowe (wyciągane konsekwencje z braku wypełnionych ankiet) i elektroniczne na pewno były by bardziej skuteczne. (WAW)
- Studencka ankieta ewaluacyjna nie spełnia swojego zadania, ze względu na bardzo małą ilość studentów w pracowniach, studenci boją się wyrażać negatywne opinie dotyczące prowadzących, co przekłada się na niewymierne wyniki takich ankiet lub ich małą ilość. Często też występuje sytuacja, że prowadzący nie rozprowadza takich ankiet. (WKiRDS)
- W ocenie studentów ankieta jest postrzegana jako mało znacząca i nie mająca na nic wpływu. Sposób przeprowadzania ankiet dotyczących przedmiotów praktycznych sprawdza się bez zarzutu. Natomiast sposób przeprowadzania ankiet dotyczących przedmiotów teoretycznych jest chaotyczny. (WRZ)
- Ankieta ewaluacyjna w obecnym kształcie nie wyczerpuje form oceny i zajęć na wydziale w związku z tym w naszej ocenie wymaga pracy nad nowym kształtem który polepszy jej skuteczność. (WSC)
- Ankiety ewaluacyjne w roku 2016/2017 były wypełnione przez bardzo mały procent studentów naszego wydziału co nie przyniosło satysfakcjonujących efektów. Studenci mają duże obiekcje do wypełniania ankiet. Naszym zdaniem ankieta w formie papierowej nie sprawdza się – studenci nie mają czasu zabrać jej z dziekanatu, wypełnić oraz odnieść do urny. Samorząd starał się roznosić ankiety po zajęciach i korytarzach, ale to nic nie dawało gdyż musielibyśmy stać nad każdym – dać mu do wypełnienia, patrzeć jak wypełnia i odebrać ją od niego od razu po uzupełnieniu – co mija się kompletnie z celem. (WSM)
- Sposób ankietyzacji jest dość przestarzały. Dużą trudność sprawia odzyskiwanie ankiet od studentów specjalizacji projektowania produktu z III i IV roku, studentów kursu magisterskiego oraz studentów Katedry

Mody. Jest to duży problem, z którego jesteśmy niezadowoleni, ale na chwilę obecną nie udało nam się opracować lepszej metody. (WWZ)

- W opinii Samorządu ankieta mogłaby posiadać więcej szczegółowych pytań, aby lepiej sprawdzać opinie studentów. (WZKW)*

4. Ocena systemu przyznawania stypendiów i grantów:

W punkcie tym nie odnotowaliśmy żadnych uwag krytycznych.

5. Pozostałe uwagi i opinie:

- Proponujemy przeniesienie zajęć z Estetyki prowadzonych przez prof. Teodorczuka, które planowo odbywają się na czwartym roku, na rok trzeci. Jest to poparte doświadczeniem studentów z poprzednich lat oraz obecnego III roku. Wyrażamy zapotrzebowanie wśród studentów na zajęcia z języka angielskiego branżowego, które byłyby prowadzone regularnie, np. w formie comiesięcznych warsztatów. Wśród studentów pierwszego, drugiego oraz trzeciego roku często pojawia się negatywna opinia na temat zajęć z malarstwa w katedrze ogólnoplastycznej. (WKiRDS)*
- Ograniczony przepływ informacji na wydziale pomiędzy władzami wydziału, a studentami. Rozdzielenie wydziału na trzy osobne budynki utrudnia przepływ informacji również pomiędzy samymi studentami. (WRZ)*
- Największym problemem na wydziale stanowi brak miejsca dla studentów. Stan budynku znacząco wpływa na naszą pracę i utrudnia sprawne funkcjonowanie. Studenci zdają sobie sprawę z ogromu problemu i wiedzą, że remont naszego obiektu jest w planach. Mimo wszystko konieczne jest wypracowanie rozwiązania, miejsca w którym studenci mogliby przechowywać swoje projekty oraz materiały o większych gabarytach. Obecnie panuje bałagan spowodowany zlikwidowaniem miejsca na większe obiekty należące do studentów nad szafkami w boksach. Kolejną bardzo bolesną nas sytuacją jest zamykanie wydziału, brak możliwości swobodnego przebywania na wydziale podczas weekendów oraz wymaganie pisemnych zgód na pobranie kluczy do sal. (WWZ)*
- Najistotniejszym zagadnieniem jest zawiązanie Komisji ds. Równego Traktowania i Przeciwdziałania Dyskryminacji. Wszyscy mamy nadzieję, że Komisja ta będzie tak samo poważnie traktowania jak Komisje Dyscyplinarne. Dyskryminacja na Uczelni jest coraz poważniejszym problemem. (WGR)*

Zalecenia UZOJK zdefiniowane na podstawie wydziałowych sprawozdań i opinii samorządów studentów poszczególnych wydziałów:

- 1. Zwrócenie szczególnej uwagi na rodzaj i charakter współpracy władz wydziałów z samorządami studentów.*
- 2. Przedyskutowanie – i w konsekwencji realizacja – kwestii dotyczących dyscypliny studiów; problem ten w sprawozdaniach i opinii samorządu pojawia się już praktycznie od kilku lat.*
- 3. Monitorowanie liczby godzin dydaktycznych w stosunku do czasu przeznaczanego na indywidualną pracę studenta; władze wydziałów powinny pamiętać, że proces*

- dydaktyczny (szczególnie w przypadku studiów artystycznych) w znacznej mierze składa się z samodzielnej – także poza uczelnią – pracy studentów.
4. Zwrócenie szczególnej uwagi na konieczność poszerzenia współpracy samorządu z władzami wydziałów przy kształtowaniu programu studiów; studenci mają prawo uczestniczyć w posiedzeniach rad programowych wydziałów oraz mają prawo zgłaszać swoje uwagi i postulaty dotyczące programu nauczania.
 5. Aktywizacja działania studenckich kół naukowych, które mają charakter ściśle naukowo-artystyczny; istnieje tutaj konieczność wprowadzenia obowiązku sprawozdawczości wraz z opracowywaniem materiałów naukowo-badawczych dokumentujących poszczególne działania naukowe i artystyczne.
 6. Konieczna jest mobilizacja kierowników wydziałowych programów badawczych (działalność statutowa) aby planując konkretne zadania badawcze ukierunkowywali ich wyniki także na potrzeby i oczekiwania studentów.
 7. Konieczna jest – na co wskazują opinie studentów z pięciu ostatnich lat – przebudowa studenckiej ankiety ewaluacyjnej.
 8. Konieczne jest stworzenia przestrzeni wystawienniczej przeznaczonej na potrzeby studentów, połączonej z działaniami mającymi na celu wsparcie finansowe organizowanych wystaw i innego rodzaju działań związanych z procesem studiowania.
 9. Konieczna jest analiza odbywanych przez studentów praktyk zawodowych; na niektórych wydziałach forma odbywanych praktyk studenckich nie jest do końca zgodna ze studiowanym kierunkiem; studenci sygnalizują też trudności w dostawaniu się na oferowane przez wydziały praktyki.
 10. Konieczne też wydaje się zwrócenie uwagi przez władze wydziałów na mniej istotne – nie związane z procesem dydaktycznym – elementy, które zgłaszają studenci; takie rzeczy jak np.: wyposażenie, dostępność pracowni i warsztatów, drobne udogodnienia, itp. także mają wpływ na sam proces studiowania na Akademii.

Zawartość powyższego punktu została przekazana do zaopiniowania przez Przewodniczącego Samorządu Studentów pod koniec czerwca 2018 r. Poniżej załączamy uwagi otrzymane od Samorządu:

Obserwujemy z radością wśród studentów i studentek wzrost świadomości własnej roli na Akademii oraz chęci wspólnego jej budowania i zmieniania na lepsze. Z roku na rok aktywność samorządów na wydziałach zwiększa się, mamy nadzieję, że ta tendencja się utrzyma i uda nam się uzyskać pełną ciągłość przekazywania opieki nad samorządem kolejnym rocznikom studentów i studentek Akademii. Z kolei z pewnym niepokojem zauważamy trwałość problemów istniejących na Akademii oraz na poszczególnych wydziałach. Mimo powszechnej świadomości istnienia tych problemów wśród studentów, studentek oraz kadry dydaktycznej i administracyjnej rok rocznie pojawiają się one w raportach. Samorząd Akademii również ma tutaj swoje za uszami, mamy nadzieję, że w tym roku uda nam się wypracować skuteczne rozwiązanie problemu ankiet. Dyskusje nad tym problemem w Samorządzie trwają od lat, co być może jest symptomatyczne dla całej Akademii – nie jest nam łatwo te dyskusje przekuć w realne działania i rozwiązania.

Współpraca między studentem a wydziałem najczęściej idzie dość gładko na poziomie dydaktyki, gorzej bywa z zaangażowaniem studentów w życie wydziałów i Akademii. Sytuacje dyskryminacji i naruszenia praw są jednostkowe i często wymagają jedynie dobrej woli obu stron, w szczególności gdy mamy organy zajmujące się tymi problemami na Akademii. O wiele trudniejsza jest zmiana sposobu funkcjonowania studentów na wydziale i Akademii w taki sposób, by zarówno studenci i studentki – rozumiani jako grupa, a nie pojedyncze jednostki – jak i władze wydziałów dostrzegły wspólne dobro w zacieśnianiu współpracy, w angażowaniu studentów w życie wydziałów i wspólne budowanie dobrych zmian na Akademii.

Problemy infrastrukturalne poszczególnych wydziałów, mimo że często palące i mające bezpośrednie przełożenie na komfort życia studentów, studentek, pracowników i pracowniczek Akademii, są niestety często poza naszymi możliwościami. Wszyscy chcielibyśmy aby więcej pieniędzy płynęło na Akademię, aby wyremontować budynki, zakupić sprzęt, dać lepsze wynagrodzenie obecnej kadrze i zatrudnić nową, poszerzyć możliwości nauczania. Być może, jeśli rozwiązanie problemów infrastrukturalnych leży poza naszym zasięgiem, większy nacisk powinniśmy kłaść na rozwiązywanie problemów „miękkich”.

Dlatego z wielką nadzieją przyglądamy się zmianom jakie zachodzą na Akademii i chcielibyśmy jako Samorząd Studentów Akademii znaleźć w nadchodzących latach sposób na większe zintegrowanie studentów i studentek z ich wydziałami i samą Akademią.

Wierzimy, że jeśli studenci i studentki nie tylko dostaną możliwość wyrażenia swojej opinii ale również realnego działania na rzecz swoich wydziałów – i nie mamy tu na myśli budowania wystawy końcoworocznej, a raczej zaangażowanie studentów w prace organów wydziałów – zobaczą, że ich głos jest ważny i mają możliwość zmiany czegoś na Akademii wtedy być może uda się rozwiązać wiele z problemów z jakimi od lat borykają się wydziały.

F. RAPORT SAMOOCENY JAKOŚCI KSZTAŁCENIA ASP W WARSZAWIE ZA ROK AKADEMICKI 2016/2017 – STUDIA DOKTORANCKIE

Także nie mniej istotną częścią sprawozdań wydziałowych był obszar dotyczący doktorantów, a w szczególności zagadnień związanych z oceną funkcjonowania samorządu doktorantów i kół naukowych, systemu praktyk zawodowych, funkcjonowania ankiety ewaluacyjnej, systemu przyznawania stypendiów i grantów oraz pozostałymi uwagami dotyczącymi studentów studiów doktoranckich. Sprawozdania zostały przedstawione Samorządowi doktorantów. Na podstawie otrzymanych dokumentów Samorząd dokonał analizy powyższych zagadnień i wyraziły swoją opinię. Na jej podstawie został sporządzony zbiorczy dokument, który został przedstawiony do zaopiniowania Samorządowi Doktorantów ASP w Warszawie.

W odniesieniu do uwag zgłoszonych przez Samorząd Doktorantów do *Raportu oceny jakości kształcenia za rok akademicki 2015/2016* w roku akademickim 2016/2017 władzom uczelni i poszczególnych wydziałów udało się zmobilizować doktorantów do aktywnego uczestnictwa w kołach naukowych (WGR). Niestety, kilku istotnych postulatów, które zostały zgłoszone przez Samorząd przed rokiem, nie udało się zrealizować. Dotyczy to przede wszystkim:

1. Nieprzeprowadzenia wśród słuchaczy studiów doktoranckich ankiety dotyczącej ich potrzeb i oczekiwań względem wydziałów w zakresie programu i sposobu jego realizacji, jak również w zakresie zaplecza (bazy lokalowo-sprzętowej), którą wydziały przeznaczają na potrzeby słuchaczy.
2. Niepowołania Rady Programowej, która przeanalizowałaby sytuację po zakończeniu czteroletniego cyklu kształcenia i wprowadziła zmiany zmierzające do wyeliminowania niepożądanych zjawisk;
3. Niezorganizowania postulowanych, doroczne przeglądy twórczości i osiągnięć słuchaczy.
4. Wzmocnienia pomocy uczelni w kwestiach współpracy zewnętrznej doktorantów poprzez działanie np. Akademickiego Biura Karier.
5. Niepodjęcia działań zmierzających do podniesienia rangi legitymacji uczestnika studiów doktoranckich (np. zniżki przy wstępie do muzeów, itp.).

Wnioski dotyczące oceny jakości kształcenia sporządzone na podstawie opinii Samorządu Doktorantów:

Wnioski ogólne:

Doceniając wkład pracy samorządu doktorantów w przygotowanie sprawozdań dostrzegamy różnicowanie w zakresie poruszanych spraw w obrębie dwóch wydziałów prowadzących studia doktoranckie. Niektóre zagadnienia potraktowane są lakonicznie co z jednej strony jest pozytywnym sygnałem świadczącym o tym, że samorzady funkcjonują w sposób prawidłowy znajdując pomoc i zrozumienie we władzach wydziałów. Z drugiej zaś strony pojawiające się opinie krytyczne świadczą o tym, że nie we wszystkich obszarach współpraca ta przebiega w sposób

właściwy i bezproblemowy. Wydaje się, że jeśli chodzi o sprawy ogólne, związane z realizacją programu studiów wszystko przebiega zgodnie z założeniami.

Problemem są natomiast częściej sprawy związane z podstawowym zakresem funkcjonowania studentów w obrębie wydziałów.

Poniżej załączamy kilka – istotnych naszym zdaniem – elementów (w formie cytatów) poruszanych przez doktorantów w swoich opiniach. Pomijamy tu świadomie wszystkie spostrzeżenia odnoszące się do prawidłowego funkcjonowania systemu nauczania gdyż wychodzimy z założenia, że powinny być one obowiązującą normą.

1. Ocena funkcjonowania samorządu studentów i studenckich kół naukowych:

- *Koła naukowe głównie istnieją i składają się ze studentów. Jeżeli doktorant chce się dołączyć do koła, on ma taką możliwość, ale systematyzowanej i upublicznionej informacji o tym zwykle nie ma lub trzeba dołożyć niemałych wysiłków, żeby o tym się dowiedzieć. Jednak, funkcjonowanie kół ogólnie jest dobre i w zależności od pracowni jest więcej lub mniej aktywne i proponuje studentom zajęcia fakultatywne, organizowanie wystaw i różnego rodzaju wyjazdy, etc. (WGR)*

2. Ocena systemu praktyk studenckich:

Brak uwag krytycznych.

3. Ocena funkcjonowania studenckiej ankiety ewaluacyjnej:

- *Dana ankieta przewiduje zbiorową opinię studentów. Dla najbardziej adekwatnej oceny prawdziwego stanu rzeczy być może miałyby sens rozesłania danych pytań wszystkim studentom drogą mailową, a samorząd może zebrać i zanalizować wszystkie odpowiedzi. W tej sytuacji zostaną uwzględnieni opinie osób, które nie uczestniczą aktywnie w dyskusjach na uczelni lub bywają rzadziej na zajęciach i nie mają możliwości podzielić się swoją opinią. (WGR)*

4. Ocena systemu przyznawania stypendiów i grantów:

- *Do systemu przyznawania stypendiów nie ma uwag. Natomiast, nadał wśród doktorantów istnieje niezrozumienie dlaczego wysokość stypendium dla najlepszych doktorantów jest tak symbolicznie niska. System przyznawania grantów nie jest do końca zrozumiały dla studentów i wielokrotne zmiany, z którymi spotkali się doktoranci, tworzyli wiele wątpliwości i pytań. Poza tym część doktorantów uważa, że nie powinien obowiązywać limit wiekowy do 35 lat, które powinno być zniesione, analogicznie jak nie ma go w momencie przyjęcia na studia. (WGR)*

5. Pozostałe uwagi i opinie:

- *Inne uwagi dotyczą braku możliwości zaliczenia przesłuchanych przedmiotów na innych placówkach i uczelniach ze względu na brak systemu obsługi elektronicznego studiów USOS. Odnośnie współpracy zewnętrznej można też zauważyć brak systematyzowanej wiedzy o organizowanych konferencjach tematycznych i powszechnego udziału w nich. Na terenie uczelni brakuje też przestrzeni, przeznaczonej wyłącznie na cele doktorantów (pracowni, sali wystawowej). W sprawie komunikacji pomiędzy doktorantami i wydziałem od czasu do czasu wynikają nieporozumienia. Czasami ważna informacja pojawia się tylko na stronie uczelni, ale nie dociera do doktorantów bezpośrednio*

(na przykład informacja o publicznej obronie doktoratu innych doktorantów lub inne). Natomiast kiedy wszystko funkcjonuje w sposób praktyczny i zrozumiały, jest to bardzo doceniane przez doktorantów. (WGR)

Zalecenia UZOJK zdefiniowane na podstawie wydziałowych sprawozdań i opinii samorządów doktorantów poszczególnych wydziałów:

Mając na uwadze fakt, że być może od października 2018 r. obowiązywać będzie nowa ustawa o szkolnictwie wyższym (tzw. Konstytucja dla nauki), która wprowadzi tzw. szkoły doktoranckie, trudnym zadaniem jest podjęcie się zdefiniowania zaleceń dotyczących studiów doktoranckich. Planowane zmiany to:

- Szkoły doktorskie będą funkcjonowały w ramach uczelni
- MNiSW chce wprowadzić powszechny system stypendialny dla doktorantów.
- Każdy doktorant w szkole doktorskiej otrzyma stypendium pozwalające na skupieniu się na pracy naukowej.
- Nowa struktura powinna działać w poprzek struktury wydziałowej uczelni, a więc cechować się interdyscyplinarnością, dlatego też będzie mogła być utworzona dla co najmniej dwóch dyscyplin naukowych ocenionych wysoko w ramach ewaluacji działalności naukowej.

To jedynie podstawowe elementy związane z wprowadzeniem nowej ustawy.

Tym niemniej UZOJK, mając na uwadze stan obecny tzn., że studia doktoranckie funkcjonują jeszcze w obrębie wydziałów Grafiki i Malarstwa UZOJK zaleca władzom Uczelni i wydziałów:

1. Zwrócenie szczególnej uwagi na konieczność poszerzenia współpracy samorządu doktorantów z władzami wydziałów przy kształtowaniu programu studiów; przedstawiciele doktorantów mają prawo uczestniczyć w posiedzeniach rad programowych wydziałów oraz mają prawo zgłaszać swoje uwagi i postulaty dotyczące programu studiów doktoranckich.
2. Zwrócenie szczególnej uwagi na działanie kół naukowych zrzeszających doktorantów; tego rodzaju koła naukowe mogą mieć niezwykle znaczenie dla poszerzenia oferty naukowo-artystycznej i dydaktycznej; być może istnieje tutaj konieczność wprowadzenia obowiązku sprawozdawczości wraz z opracowywaniem materiałów naukowo-badawczych dokumentujących poszczególne działania naukowe i artystyczne, które mogą być pomocne w procesie dydaktycznym ukierunkowanym na studentów wszystkich typów studiów prowadzonych w jednostkach.
3. Konieczność mobilizacji kierowników wydziałowych programów badawczych (działalność statutowa) aby planując konkretne zadania badawcze ukierunkowywali ich wyniki także na potrzeby i oczekiwania doktorantów.
4. Konieczność zastanowienia się nad formą studenckiej ankiety ewaluacyjnej dotyczącej studiów doktoranckich; z jednej strony ustawodawca widzi konieczność „ankietyzacji”, z drugiej zaś strony należy zadać sobie pytanie czy – w przypadku studiów doktoranckich – klasyczna ankieta ma sens; być może w tym wypadku wystarczyłyby częstsze spotkania doktorantów z władzami

- uczelni i wydziałów na których poruszane byłyby także sprawy związane z oceną dydaktyki, programu, kontaktów z opiekunami artystycznymi; stoimy na stanowisku, że w przypadku dojrzałych artystów i naukowców lepiej sprawdza się forma dialogu aniżeli „zimnej” ankietyzacji.
5. Konieczność stworzenia przestrzeni wystawienniczej przeznaczonej na potrzeby doktorantów (poza funkcjonującymi Galerią Kaplica i Galerią Spokojna), połączonej z działaniami mającymi na celu wsparcie finansowe organizowanych wystaw i innego rodzaju działań; należy pamiętać, że słuchacze studiów doktoranckich często są już uznanymi artystami i z korzyścią dla uczelni byłoby wykorzystanie ich potencjału także w formie promowania jednostek macierzystych.
 6. Konieczność analizy odbywanych przez studentów praktyk zawodowych; praktyki zawodowe na studiach doktoranckich są – naszym zdaniem – rzeczą absolutnie naturalną; właściwie sam tok studiowania na tego rodzaju studiach jest „praktyką zawodową”; bardzo często doktoranci są już uznanymi artystami i sami – lub w swoich zespołach – prowadzą praktykę projektową lub artystyczną; sądzimy zatem, że – być może – w przypadku doktorantów należałoby zwrócić uwagę na wykorzystanie ich potencjału do organizowania (przeprowadzania) praktyk dydaktycznych skierowanych na potrzeby studentów uczelni; potencjał doktorantów w tej materii jest, naszym zdaniem, nie do końca wykorzystany.
 7. Konieczność aktywizacji współpracy z innymi uczelniami artystycznymi w kwestii działań interdyscyplinarnych.
 8. Zwrócenie uwagi władz wydziałów na mniej istotne, nie związane z procesem dydaktycznym elementy, które zgłaszają studenci; takie sprawy jak: wyposażenie, dostępność pracowni i warsztatów, drobne udogodnienia, itp. także mają wpływ na sam proces studiowania na Akademii.

Zawartość powyższego punktu została przekazana do zaopiniowania przez Przewodniczącą Samorządu Doktorantów pod koniec czerwca 2018 r. Poniżej załączamy uwagi otrzymane od Samorządu:

1. Niepokoi brak konkretnych działań Uczelni w kwestii zwiększenia uprawnień dotyczących legitymacji doktoranta.
2. Niepokoi brak pomieszczeń do pracy dla doktorantów, a przede wszystkim brak powierzchni wystawienniczej, o co samorząd dopomina się od 3 lat (od momentu zamknięcia Galerii Styk).
3. Wydaje się być uzasadnione stawianie przed doktorantami wymagania aktywnego udziału w konferencjach naukowych w celu ich rozwoju, jak również, aby zaznaczyć w środowisku naukowym działania artystów.
4. Świetnym pomysłem było zorganizowanie przez Instytut Romanistyki, Wydział Neofilologii Uniwersytetu Warszawskiego oraz Wydział Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie wspólnej konferencji naukowej, należałoby takie akcje promować wśród doktorantów.

**G. RAPORT SAMOOCENY JAKOŚCI KSZTAŁCENIA ASP W WARSZAWIE
ZA ROK AKADEMICKI 2016/2017 – WNIOSKI KOŃCOWE I ZALECENIA UZOJK**

1. Wnioski końcowe podsumowujące sprawozdania pod kątem ich funkcjonalności.

- Po kilku latach funkcjonowania sprawozdawczości wydaje się, że społeczność akademicka rozumie jej realne znaczenie, szczególnie w przypadku wizytacji tzw. organów kontrolnych. Oczywiście, zdajemy sobie sprawę z faktu, że jest to jedynie sprawozdawczość wykazywana w formie dokumentu a rzeczywista praca związana z zachowaniem jakości kształcenia odbywa się bezpośrednio na wydziałach.
- Tym niemniej autentyczną wartością sprawozdań i niniejszego *Raportu* wydaje się być wymiana informacji pomiędzy poszczególnymi jednostkami, a co za tym idzie możliwość wykorzystywania dobrze funkcjonujących na wydziałach praktyk w obrębie całej Uczelni.
- Sugerujemy zatem kierownikom jednostek zapoznanie się ze sprawozdaniami poszczególnych wydziałów dostępnych w Biurze Jakości Kształcenia. Zawarta w nich wiedza niejednokrotnie może być pomocna w kształtowaniu własnych modułów dotyczących jakości kształcenia.
- Wskazane są oczywiście dalsze prace nad udoskonaleniem wzoru sprawozdania zgodnie z oczekiwaniami i charakterem poszczególnych jednostek, choć naszym zdaniem tegoroczny *Raport* odnosi się w sposób jednoznaczny do elementów związanych z jakością kształcenia, unikając przy tym wskazywanego przez wydziały niepotrzebnego, statystycznego porównywania ze sobą poszczególnych jednostek.
- Podkreślamy też ponownie, że należy podjąć prace nad organizacją elektronicznych form sprawozdawczości, co w znaczący sposób przyspieszy i ułatwi zbieranie i przepływ informacji.
- Wydziały powinny też na bieżąco rejestrować wszystkie nieprawidłowe i problematyczne zjawiska dotyczące jakości kształcenia i realnie – nie koniecznie przy współdziałaniu Biura Jakości Kształcenia, a raczej w oparciu o zespoły wydziałowe – praktycznie usprawniać działanie całego systemu.

2. Zalecenia Uczelnianego Zespołu Oceny Jakości Kształcenia.

Po przeanalizowaniu otrzymanych sprawozdań, oraz po zasięgnięciu opinii przedstawicieli Samorządu Studentów i Samorządu Studiów Doktoranckich, UZOJK zaleca władzom poszczególnych wydziałów:

- Aktualizowanie na bieżąco, w kontakcie z Biurem Jakości Kształcenia, dokumentacji związanej z procesem jakości kształcenia. Zalecamy to szczególnie wydziałom, które w najbliższym roku akademickim spodziewają się wizytacji Polskiej Komisji Akredytacyjnej.
- Dokonanie rzeczywistej, nie związanej ze sprawozdawczością, oceny funkcjonowania systemu jakości kształcenia w zakresie procesu rekrutacji, zaliczania poszczególnych etapów studiów i procesu dyplomowania. Szczególnie

ten ostatni komponent powinien być elementem szczegółowej analizy władz wydziałów.

- Rzeczywistą aktywizację wydziałowych zespołów ds. jakości kształcenia oraz samorządu studentów w kształtowaniu programu kształcenia. Niestety, praktyka często wykazuje, że te dwa bardzo ważne ciała są często pomijane w dyskusjach dotyczących planowanych zmian w strukturze i programie kształcenia.
- Nawiązując do powyższego, dalsze podtrzymywanie obszaru wzajemnych kontaktów pomiędzy władzami wydziałów a samorządem studenckim, szczególnie w kwestiach dotyczących programów nauczania i kształcenia.
- Rozważenie – w miarę możliwości – uruchomienia na wydziałach studiów podyplomowych lub innych form kształcenia.
- Analizę i ew. weryfikację programu studiów pod kątem ilości godzin zajęć dydaktycznych. Sugerujemy skupienie się przede wszystkim na elementach programu studiów związanych z kształceniem kierunkowym i, co się z tym być może wiąże, ew. likwidację przedmiotów (zajęć), które niekoniecznie z tego rodzaju kształceniem są związane. Zdaniem UZOJK nazbyt rozbudowane programy studiów – w kontekście nie związanym z kierunkiem studiów – nie pozwalają studentom na realizację elementów programowych nie mającym związku z bezpośrednim kontaktem z wykładowcą. Studenci wielokrotnie wykazywali, że przy tak przeładowanych programach (często są to zajęcia zaczynające się o godz. 7.30 – lektoraty – a kończące się około 19.30 – przedmioty teoretyczne) nie są w stanie realizować zadań programowych w tzw. czasie pozakontaktowym, który także jest „wyceniany” punktami ECTS jako samodzielna praca studenta.
- Analizę liczby punktów ECTS przypisanych do przedmiotów mających związek z kształceniem kierunkowym w celu skonfrontowania ich ilości z punktami przypisanymi do innych, niekierunkowych rodzajów zajęć.
- Analizę liczby punktów ECTS przypisanych przedmiotom fakultatywnym oraz liczby punktów dotyczącą zajęć związanych z prowadzonymi w jednostkach badaniami naukowymi w przypisanych im dziedzinach.
- Analizę dotyczącą nauczania języka obcego na studiach drugiego stopnia na poziomie B2+. Zdaniem UZOJK nie powinny być to koniecznie tzw. lektoraty. Sugerujemy raczej organizację zajęć typowo kierunkowych prowadzonych w języku obcym: warsztaty, pracownie gościnne, wykłady związane z kierunkiem studiów, itp.
- Publikację na stronie internetowej (podstrony wydziałów i system Akademos) sylabusów przedmiotów dostępnych zarówno dla studentów jak i kandydatów na studia.
- Organizację – w miarę potrzeb wydziałów – cyklicznych spotkań ze studentami dotyczących programu kierunkowych zajęć teoretycznych.
- Dalsze poszerzania współpracy z innymi jednostkami Uczelni w kwestii otwartości uczestnictwa studentów w zajęciach dydaktycznych, warsztatowych, itp. Biuro Jakości Kształcenia w roku akademickim 2016/2017 podjęło próby unormowania i określenia zasad tej współpracy. Niestety, niektóre wydziały nie są zainteresowane jej realnym funkcjonowaniem zamykając się na funkcjonowanie jedynie w ramach „swoich zajęć dla swoich studentów”. Zwracamy na to

szczególną uwagę, gdyż w kontekście nowej ustawy o szkolnictwie wyższym, naszym zdaniem, Akademia powinna zmierzać w kierunku jak najbardziej rozwiniętej współpracy i „wymiany studentów” oferując uniwersalne i wieloobszarowe kształcenie artystyczne.

- Na wydziałach na których funkcjonują studia doktoranckie sugerujemy zwrócenie uwagi na zapewnienie doktorantom dostępu do infrastruktury i narzędzi dedykowanych na ich potrzeby.
- Podjęcie prac nad wdrożeniem pełnej przewodowości (tam, gdzie taka konieczność istnieje).
- Dalsze aktywizowanie działań mających na celu zwiększenie naboru w kolejnych latach (konieczne jest tu wsparcie władz Uczelni).
- Wprowadzenie pełnego elektronicznego systemu obsługi studentów.
- Podjęcie prób nawiązania współpracy z tzw. interesariuszami zewnętrznymi związanej z kierunkiem studiów w przypadku wydziałów, które takiej współpracy w chwili obecnej nie prowadzą.

3. Ponadto UZOJK rekomenduje władzom Uczelni zajęcie stanowiska w takich sprawach jak:

- Ustosunkowania się do zjawisk opisywanych i wskazywanych przez wydziały w sprawozdaniach dotyczących jakości kształcenia z lat 2013–2017. Wydziały często wykazują brak ustosunkowania się władz uczelni do istotnych dla nich elementów wykazywanych w corocznych sprawozdaniach. Jest to sprawa o tyle istotna, że brak jakiegokolwiek reakcji ze strony JM Rektora i podległych mu jednostek administracyjnych zniechęca władze wydziałów do rzeczywistej, aktywnej i zgodnej ze stanem rzeczywistym sprawozdawczości.
- Pomoc dla wydziałów w pozyskiwaniu funduszy zewnętrznych na prowadzenie działalności dydaktycznej, naukowej i artystycznej. Oczywiście, wydziały prowadzące tzw. komercyjne studia niestacjonarne radzą sobie w tym obszarze lepiej ale, naszym zdaniem, Akademia stanowi jeden organizm i środki finansowe, którymi dysponuje Uczelnia powinny być dzielone w sposób racjonalny.
- Pomoc dla wydziałów w pozyskiwaniu nowych technologii (e-learning) w celu usprawnienia procesu dydaktycznego.
- Rozważenie wprowadzenia dynamiczniejszych form finansowania dotyczących bazy lokalowo-sprzętowej na poszczególnych wydziałach.
- Zwrócenie uwagi na analizy SWOT (zawarte w niniejszym *Raporcie*).
- Rozważenie możliwości uruchomienia dodatkowych środków finansowych na realizację prac dyplomowych i na promocję wydziałów.
- Zwrócenie uwagi na postulaty wydziałów dotyczące infrastruktury i mienia uczelni – wydziały nie są w stanie same podołać wyzwaniom remontowym i uzupełnianiu braków sprzętowych.
- Rozważenie możliwości zorganizowania na uczelni przestrzeni wystawienniczej dedykowanej studentom i doktorantom wraz z przyznaniem tej placówce stosownego finansowania jej działalności.

- Rzeczywistą pomoc władz Uczelni w realizacji założeń, które niesie ze sobą tzw. Konstytucja dla Nauki (Ustawa 2.0). Jest to, naszym zdaniem, kwestia priorytetowa mająca wpływ zarówno na poszczególne jednostki ale też i na Akademię Sztuk Pięknych jako jednorodny organizm.

Szanowni Panowie Rektorzy, Szanowne Panie Senator, Szanowni Panowie Senatorowie, w dniu dzisiejszym, wydziały rzeczywiście liczą na Państwa pomoc i wsparcie.

W Raporcie zastosowano skrótowe określenia poszczególnych wydziałów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie:

- WAW – Wydział Architektury Wnętrz
- WGR – Wydział Grafiki
- WKO – Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki
- WMA – Wydział Malarstwa
- WRZ – Wydział Rzeźby
- WSC – Wydział Scenografii
- WSM – Wydział Sztuki Mediów
- WWZ – Wydział Wzornictwa
- WZK – Wydział Zarządzania Kulturą Wizualną